

ZARZĄDZENIE

Dnia 23 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

po zapoznaniu się z pismem skazanego **K. W.**
sygnalizującym potrzebę z urzędu postępowania zakończonych prawomocnym
postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z dnia 3 lutego 2025 r., sygn. akt II AKzw 18/25,
utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Warszawie
z dnia 19 listopada 2024 r., sygn. akt XI Kow 1619/24,
w przedmiocie odmowy zezwolenia na wykonywanie kary pozbawienia wolności w
systemie dozoru elektronicznego

**1. stwierdzam brak podstaw do wszczęcia przez Sąd
Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu wskazanego
wyżej postępowania (art. 542 § 3 k.p.k.);**

**2. zarządzam poinformowanie skazanego o treści zarządzenia
oraz pouczenie, że na zarządzenie z punktu 1 nie przysługuje
żaden środek zaskarżenia;**

**3. zarządzam zakreszenie sprawy w repertorium KO jako
załatwionej w inny sposób.**

UZASADNIENIE

Skazany K. W. złożył pismo zatytułowane skarga o wznowienie
postępowania zakończonych postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z
dnia 3 lutego 2025 r., sygn. akt II AKzw 18/25, utrzymującym postanowienie Sądu
Okręgowego w Warszawie z dnia 19 listopada 2024 r., sygn. akt XI Kow 1619/24, w

przedmiocie odmowy zezwolenia na wykonywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego. Jako podstawę wznowienia podał okoliczność rozpoznania sprawy sędziego nieuprawnionego do orzekania z uwagi na jego powołanie na wniosek tzw. neo-KRS, czyli Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej ustawą znowelizowaną w 2017 r.

Należało zważyć, co następuje.

Wniesione przez skazanego pismo zatytułowane wniosek potraktowane zostało zgodnie z art. 118 § 1 k.p.k. jako sygnalizacja potrzeby wznowienia postępowania karnego z urzędu.

Przechodząc do merytorycznej oceny sygnalizacji skazanego, to zwrócić należy uwagę, że postanowienie w przedmiocie zezwolenia na odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie kończy postępowania, co do którego zachodzi dopuszczalność wznowienia postępowania. Wznowienia postępowania ma zastosowanie głównie do postępowań zakończonych prawomocnym orzeczeniem rozstrzygającym o odpowiedzialności karnej (zob. art. 540-540b k.p.k.). Ponadto dopuszcza się wznowienie postępowania co do orzeczeń, które w inny sposób rozstrzygają o istocie procesu. Do takich orzeczeń nie należą natomiast orzeczenia wydawane w postępowaniu wykonawczym. Dlatego nie było potrzeby kontroli wydanego orzeczenia z perspektywy wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., na którą powołał się wnioskodawca. Gdyby nawet taka okoliczność wystąpiła w badanej sprawie, to nie byłoby możliwości jej uwzględnienia ze względu na charakter postępowania, które kończy wydane w tej sprawie orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Mając powyższe na uwadze, zarządzono jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]

